

բոյսերը կամ որթերը՝ որ ասոնց վրայ պրլուելու սովորութիւն ունին։ Եւ որ համար աս ծառը աղէկ հոգալ ուզողները՝ ամէն բանէ առաջ պիտինային որ հողը իրեն յարմար ըլլայ, ինքն ալ ուրիշ ծառերէն հեռու տնկուած, կամ գէթ մէկ կարգի վրայ շարուած։

Եւ երկիրն որ լայն ու խորունկ փորուած է և աղէկ բանեցուցած՝ թըթենիին համար խիստ աղէկ է, և առաջ կուգայ։ Եւ որ մէկը ուզէ կարգ մը թթենի տնկել, պէտք է երկու մեթր ու կէս լայնութեամբ և ութսուն հարիւրամեթր խորութեւն երկայն փոս մը փորէ, ու անոր մէջ կարգաւ տնկէ։

Յայտնի է որ աս փոսերը դեռ ձըմեռը չկոխած պէտք է փորել, ու փորելու ատեն ելած հողին վրայինը՝ փոսին մէկ կողմը դիզելու է, իսկ տակի կարգի հողը մէկալ կողմը։ Տնկուելու թթենին ան կերպով կը տրած պիտի ըլլայ որ վրան երկու իրեք ձիւղ մնայ աղէկներէն, և կտրուածքը սուր դանակով պիտի ըլլայ։ Իսկ մէկալ մանր ձիւղերը բոլոր կտրելու մաքրելու է։ Եւ գործողութիւնը անոր համար չէ որ ծառին սննդարար ոյժը բոլոր բունին ու ձիւղերուն երթայ, ու աւելի հաստընան, հապաորպէս զի ձիւղերը կտրուելով տունկին բնական աճումը ուշանայ, և կամաց կամաց աճելով աւելի զօրաւոր ու պարարտ ըլլայ։

Եւ թենին տնկելէն ետքը, յաջորդ տարին երկրագործը կը տեսնէ որ ամէն մէկ ձիւղին վրայ իրեք իրեք կամ չորս չորս հատ ուժով ծիլեր ելեր են։ պիտինայի որ ամէն ձիւղին վրայ մէկ մէկ ծիլ միայն թողու ուժովներէն, և անոր քովինները փրցնէ։

Եւ որ ծառը տկար մեծնալու ըլլայ, պէտք է տակը փորել, ու բունին քովէն բուսած ձիւղերուն ծայրերը կտրել։ Տարին երկու անգամ պէտք է ծառին տակը բուսած խոտերը բո-

լոր փրցնել, բայց նայելու է որ ան խոտերուն պատճառաւ հողը շատ չըփորուի։

Երկրագործին բուն աշխատելու ատենը առջի տարին է։ անկէ ետքը հարկ չըլլար վրան մասնաւոր հոգ ընելու։ Եւ թենին շատ մեծնալը կամ դիմանալը երկիրն բնութենէն կը կախուի։ որչափ որ բերրի ու պարարտ ըլլայ երկիրը՝ այնչափ երկայն ատեն կը դիմանայ թթենին։

ՕԳՏԱԿԱՐ ԳԻՒՏ

Գիւր «որվէլ» դիւրին կերպ։

ԲԱՐԱԿ ու թափանցիկ եղջիւրէ թիթեղը աւագով կամ թէ փոմըա բսուած քարով շփելու է որ կարենայ գրիչ ու թանաք բռնել։ աս թիթեղը որ և իցէ գրի օրինակի վրայ դնես նէ՝ տակի գրերը որոշ կ'երևնան։ ուստի տղան ան գծերուն վրայ գրիչը շարժելով ու գրելով ձեռքը կը վարժի բարակ ու հաստ տեղուանքը հանելու, և քիչ ատենուան մէջ աղէկ մաքուր գիր կը սորվի։

Եղջիւրէ թիթեղը գրերով երբոր լեցուի, ջրով սրբէ ու նորէն տուր տղուն որ գրէ։ Եւ որ քիչ մը թանաքի նշան մնայ վրան, կրնաս փոմըալով շփել որ բոլորովին անցնի։ Եւ յսպէս երկար ատեն կը դիմանայ աս եղջիւրը առանց կոտրելու, և թուղթի ծախքէն ալ կը խալսի մարդ։

Եւ գիւտս Երուա գաղղիացին գտաւ, որ փարիզի դպրատանց մէկուն մէջ գրի վարժապետ է։